07/01/2020

Ziua cinstirii prorocului care s-a atins de creştetul Stăpânului

Înaintemergătorul Domnului este cunoscut în mod special pentru sfinţenia vieţii lui, pentru severitatea ascezei şi râvna înflăcărată după dumnezeiasca dreptate şi după cele cereşti. Conform Sinaxarului, în a doua zi după Sfânta şi Dumnezeiasca Arătare, -Biserica a rânduit încă de la început a cinsti pe cel care a slujit la taina Botezului dumnezeiesc, punând mâna sa pe creştetul Stăpânului.

Sfântul Ioan Botezătorul încheie lungul şir al profeţilor Vechiului Testament şi este mărturisit de Hristos ca fiind cel mai mare om născut din femeie.

Despre Sfântul Ioan Botezătorul fiecare creştin ştie mai ales naşterea lui minunată, Botezul Domnului şi sfârşitul său ca pildă a martiriului creştin de mai târziu. Persoana lui este menţionată în toate cele patru Evanghelii şi în scrierile istoricului iudeu din se-colul I Iosif Flavius (Antichităţi iu-daice 18, 5, 1-3).

El este darul lui Dumnezeu pentru rugăciunile părinţilor săi înaintaţi în vârstă.

Naşterea -Sfântului Ioan a dezlegat tăcerea tatălui său, care rămăsese mut atunci când a auzit că soţia lui bătrână va aduce pe lume un copil. S-a născut din făgăduinţă sfântă, fiind fiul arhiereului Zaharia şi al Elisabetei, rudenia Maicii Domnului. Aflându-se Eli-sabeta înain-tată în vârstă, Dumnezeu S-a îndurat de rugăciunile ei și ale so-ţului ei, dăruindu-le un prunc, a cărui naştere s-a vestit prin Arhan-ghelul Gavriil, cel ce i-a binevestit şi Sfântei Fecioare Maria Nașterea Mântuitorului Iisus Hristos.

Mărturiile biblice ne indică faptul că se naște cu circa 6 luni -înaintea lui Iisus, în cetatea Orini (aproximativ în anul 4 î.Hr., conform cronologiei îndreptate a Sfântului Dionisie Exiguul). A crescut în pus-tiul Iudeii și și-a început activitatea profetică în jurul anu-lui 26 d.Hr., menirea și lucrarea acestuia fiind descrise de Evanghelistul Luca: „Și pe mulți din fiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeul lor; și Lui Îi va merge el înainte cu duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre copii și pe cei neascultători la înțelepciu-nea drepților, ca să-I gătească Domnului popor pregătit” (Luca 1, 16-17).

Aproximativ în anul 29 d.Hr., în vremea domniei împăratului Tiberiu (14-37 d.Hr.), Ioan s-a dus, la porunca lui Dumnezeu, în părţile Iordanului și a început să propovăduiască, chemând oamenii la pocăință și vestind apropiata venire a lui Mesia (Matei 3, 2).

Din Evanghelia după Marcu, aflăm că Sfântul Ioan Botezătorul era îmbrăcat în haină din păr de cămilă, încins cu o curea de piele şi se hrănea cu lăcuste şi miere sălbatică. Cămila poate simboliza atât curăţia, cât şi necurăţia. Dacă în Vechiul Testament putea fi privită ca un animal curat pentru că era rumegător, cămila putea fi văzută şi ca necurată, dacă ţinem seama că avea copita despicată. Dacă rămânem la prima semni-ficaţie, cea de animal curat, cămila simbolizează poporul ales, în timp ce necurăţia prefigura neamurile păgâne. Faptul că Ioan purta o haină din păr de cămilă simboli-zează chemarea evreilor şi a pă-gânilor la Hristos. Cureaua, pro-venită de la un animal mort, semnifica prin încingerea cu ea omo-rârea patimilor.

Cât priveşte hrana sa, trebuie să ştim că albinele şi lăcustele -erau considerate a fi curate în Vechiul Testament, semn că Ioan se hrănea doar cu cele plăcute Domnului. Pe cei care veneau la el în număr din ce în ce mai mare, atrași de viața sa sfântă și de pu-terea cuvintelor sale, îi boteza în apa Iordanului, în semn de cu-ră-țire a păcatelor, de lepădare de ele și spre a-i pregăti pentru ve-nirea Mântuitorului (Luca 3, 1-28). Aici, la Iordan Îl botează pe Domnul nostru Iisus Hristos şi este martorul descoperirii Sfintei Treimi. Ioan Îl recunoaște drept Mesia – „Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatele lumii” – și mărturisește că el ar fi avut

mai degrabă nevoie să fie botezat de Iisus, nu invers, pentru că Iisus nu avea nevoie de pocăință. Primește însă cu smerenie să Îl boteze pe Domnul la cererea Acestuia, moment în care vede cerurile deschizându-se și aude mărturia dumnezeiască: „Tu ești Fiul Meu Cel iubit, întru Tine am binevoit”, și pe Duhul Sfânt în chip de porumbel pogorându-Se deasupra lui Iisus (Matei 3, 13-17).

Sfârşitul vieţii Sfântului Ioan Botezătorul este jertfelnic pentru legea lui Dumnezeu. El apără cu preţul vieţii legea lui Dumnezeu, dată lui Moise pe Muntele Sinai, pentru că în predicile sale condamnă păcatul regelui Irod de a fi luat de soţie pe Irodiada, soţia fratelui său Filip, care călcau porunca a 10-a din Decalog: „Să nu doreşti casa aproapelui tău; să nu doreşti femeia aproapelui tău, nici ogorul lui, nici sluga lui, nici slujnica lui, nici boul lui, nici asinul lui şi nici unul din dobitoacele lui şi nimic din câte are aproapele tău!” (Ieșire 20, 17). Pentru critica sa, din porunca lui Irod Antipa este întemniţat în fortăreaţa Maherus. La o petrecere de ziua lui Irod, la îndemnul Irodiadei, fiica acesteia, Salomeea, a cerut capul Sfântului Ioan. Tradiţia spune că soldaţii au tăiat capul Botezătorului pe când acesta se ruga. Multă vreme cinstitul cap al Sfântului Ioan a fost îngropat de Irodiada într-un loc ascuns, în castelul din Maherus, unde se săvârşise uciderea.

Biserica îl cinsteşte pe Sfântul Ioan, Îngerul Pustiei, ca pe cel ce a deschis calea Domnului şi a mers mai înainte la iad, ca să binevestească Învierea. Iar odată cu el îi cinsteşte și pe drepţii săi părinţi, care au împlinit toată dreptatea Legii celei Vechi, din care Legea cea Nouă a crescut ca o împlinire dumnezeiască şi ca o arvună a Ierusalimului Ceresc.

Viaţa şi predica Sfântului Ioan Botezătorul constituie un bogat şi însemnat izvor de învăţătură, de pildă şi chemare la urmarea lui Hristos. De aceea, Biserica l-a -numit „mărturia Domnului”, pentru că menirea întregii sale vieţi a fost să mărturisească oamenilor pe Iisus Hristos ca Mesia Cel aşteptat. Pentru împlinirea acestui scop a trăit, a predicat, a lucrat şi s-a jertfit. Pentru noi, el este modelul de vestire a lui Iisus Hristos ca Mântuitor al lumii.

În cursul anului bisericesc, care începe la 1 septembrie, avem următoarele zile de serbare a -Sfântului Ioan Botezătorul: 23 septembrie (Zămislirea Sfântului Proroc Ioan Botezătorul); 7 ianuarie (Soborul Sfântului Proroc Ioan Botezătorul); 24 februarie (Întâia și a doua aflare a capului Sfântului Proroc Ioan Botezătorul); 25 mai (A treia aflare a capului Sfântului Proroc Ioan Botezătorul); 24 iunie (Nașterea Sfântului Proroc Ioan Botezătorul, sărbătoare care în popor poartă numele de Sânziene sau Drăgaică) şi 29 august (Tă-ie-rea capului Sfântului Proroc Ioan Botezătorul, zi de post).

Cei care poartă numele Sfântului Ioan Botezătorul îşi sărbătoresc astăzi onomastica. ziarullumina.ro